

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2024-week 18

EERSTE COMMUNIE WEMMEL

Ook dit jaar sloegen de leerkrachten van de Wemmelse scholen de handen in elkaar om een leuke viering op te stellen en hun leerlingen te begeleiden naar hun eerste communie. Binnen de parochie werden een rondleiding in de kerk en een knutselmoment voorzien. De kinderen kregen, in de aanloop van de verschillende gezinsvieringen, telkens een opdracht, die ze samen met hun ouders thuis volbrachten. Het resulteerde in een leuke, warme, vrolijke en kindvriendelijke viering, die onze eerste communicantjes niet gauw zullen vergeten. Dikke proficiat aan: Alexine, Arthur, Byron, Elien, Eline, Emma, Estelle, Ileana, Jade, Jordi, Lena, Maxim, Romeo, Simon, Tom en Ylona.

Hierbij ook enkele reacties van aanwezigen:
De liedjes en de tekstjes waren super mooi.
Iedereen was mooi en heeft zijn best gedaan.
Mathias broer van Elien

Al waren de weergoden ons zaterdag, 20 april niet al te gunstig, toch straalden de communicanten stuk voor stuk en hebben ze genoten van hun speciale dag. De dag van hun eerste communie! Met een beetje gezonde stress begonnen ze aan hun dagje! In de kerk zaten redelijk veel mensen: familie, vrienden en vele andere kinderen.

Iedereen mooi uitgedost, de fotograaf zag vele mooie/knappe modellen passeren. Alles verliep foutloos. De pastoor vertelde mooie verhalen over Jezus en tussendoor zongen ze samen vrolijke liedjes. De stemmetjes weergalmden mooi in de kerk, onder begeleiding van meester Pieter aan de gitaar. Toen was het hun beurt om naar voor te komen. Ze kregen hun allereerste hostie, een teken van vriendschap met Jezus. Iedereen was blij en trots op elkaar. Na de dienst waren er

heel wat felicitaties. Het was een dag om nooit te vergeten.

Kelly, mama van Jordi

Hartelijk dank voor deze mooie communie.

Nogmaals dank aan de organisatoren voor deze leuke dag.

Ouders van Lena

Het was een heel mooie mis met veel interactie, een prachtig toneelstuk en veel mooie liedjes.

Estelle en ouders

ROME : ONZE-LIEVE-VROUW-VAN ALTIJDDURENDE BIJSTAND (1)

Hoewel Maria het hele jaar door wordt vereerd, is toch in de meimaand de devotie tot Onze-Lieve-Vrouw iets groter dan anders. In onze kerk van Sint-Servaas wordt er vooral gebeden tot Onze-Lieve-Vrouw-van-Altijddurende bijstand. Haar feestdag wordt door de katholieke kerk gevierd op 27 juni, door de orthodoxe kerk op 30 april.

De oorspronkelijke icoon van Onze-Lieve-Vrouw-van Altijddurende Bijstand werd waarschijnlijk geschilderd op het eiland Kreta op het einde van de 14de eeuw.

Volgens de overlevering kocht een rijke koopman de icoon (volgens een andere overlevering had hij die gestolen uit een kerk), en liet deze op het einde van de 15de eeuw mee naar Rome vershippen. Tijdens de reis brak er een hevige storm los. Passagiers en bemanning baden tot de heilige Maagd, en ze werden gered. Toen ze in Rome aangekomen waren, beval de oude koopman – die stervende was – dat de icoon in het publiek moest tentoongesteld worden, zodat ze vereerd kon worden.

©Linda Verdickt

Zijn vriend, aan wie de icoon was toevertrouwd (volgens andere verhalen was het zijn vrouw), wilde echter deze eerst bij hem houden. Maar in een droom aan zijn zesjarig dochtertje (volgens andere verhalen aan zijn vrouw) vroeg

de heilige Maagd dat haar beeltenis zou vereerd worden in een kerk tussen de basiliek van Santa Maria Maggiore en de basiliek van Sint Jan van Lateranen. Het beeld werd daarop ondergebracht in de Mattheüskerk, aan de Via Merulana op de Esquilijn. De icoon werd bekend onder de naam "De Madonna van Sint Mattheüs". Gedurende driehonderd jaar stroomden pelgrims naar deze kerk. In 1739 werd de kerk toevertrouwd aan de Augustijnen.

©Linda Verdickt

In 1812 echter hebben de troepen van Napoleon deze kerk verwoest. De icoon kon gered worden, en werd overgebracht naar de Mariakerk in Posterula (ook in Rome, en eveneens een Augustijnen-kerk), waar ze veertig jaar bleef staan, verwaarloosd en vergeten, omdat ze daar al een andere beroemde beeltenis van Maria hadden.

Maar, zo vertelt het verhaal, op een bepaald moment maakte een Augustijner-monnik een jonge misdienaar, een zekere Michaël, attent op de schoonheid van de icoon, en de grote verering die ervoor geweest was. Toen Michaël later zelf pater Redemptorist werd, vertelde hij zijn medepriesters over de icoon van Onze-Lieve-Vrouw. En van het een kwam het ander : in 1865 schreef de algemene overste van de Redemptoristen een brief naar de paus, Pius IX, met de vraag om de icoon te mogen

“adopteren”. En de paus stemde daarmee in, op voorwaarde dat de icoon in het openbaar zou vereerd worden in de kerk van de heilige Alfonsus van Liguori (de stichter van de Redemptoristen), die gebouwd was in de Via Merulana op dezelfde plek waar de Mattheüskerk gestaan had. En de Redemptoristen moesten aan de Augustijnen ook een goede copie van de icoon geven. Bij de officiële overdracht van de icoon gaf Pius IX haar zijn Apostolische Zegen, en gaf haar de titel “Mater de Perpetuo Succursu”, Moeder van Altijdurende Bijstand. Toen de beeltenis in een plechtige processie door de straten werd gedragen, genas er plots een jong kind, het eerste van vele geregistreerde wonderen die aan Onze-Lieve-Vrouw-van Altijdurende Bijstand worden toegeschreven.

Ik vond op internet nog een ander verhaal, maar dat heb ik nergens bevestigd gevonden. De traditie vertelt dat de evangelist Lucas tijdens zijn leven een schilderij maakte van Maria met het kindje Jezus op de arm. Dat oorspronkelijke schilderij van Lucas werd in 1453 vernield door de Turken. Maar er waren intussen al wel heel veel kopieën van gemaakt, o.a. door een zekere kunstschilder Lazare (over wie ik verder totaal niets teruggevonden heb).

De oorspronkelijke icoon bevindt zich nog steeds in de kerk van de heilige Alfonsus van Liguori in Rome.

©Linda Verdickt

Tijdens de beeldenstorm in de achtste eeuw (het iconoclasme in het Byzantijnse rijk) werd de schilder hiervoor gemarteld, en werden zijn twee handen verbrand. Maar de heilige Maagd kwam hem ter hulp, en genas zijn handen. Lazare wilde een van zijn beste kopieën aanbieden aan de paus, maar op weg naar Rome werd hij ziek, en stierf... op het eiland Kreta. En daarmee is de link gelegd met Kreta. *Constant*

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: vierde Paaszondag - Roepingenzondag

DE GOEDE HERDER GEEFT ZIJN LEVEN

Evangelie (Johannes 10, 11-18)

Jezus sprak : "Ik ben de goede herder. Een goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen. Maar een huurling, geen echte herder dus, als die een wolf ziet komen, laat hij de schapen in de steek en gaat ervandoor – het zijn zijn eigen schapen niet ! – en de wolf overvalt ze en drijft ze uiteen. Hij is immers een huurling, en bekommert zich niet om de schapen. Ik ben de goede herder : Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken; Ik geef dan ook mijn leven voor mijn schapen. Ik heb nog andere schapen dan die uit deze hof. Ook voor hen moet Ik een herder zijn : ze zullen luisteren naar mijn stem. Zo wordt het : één kudde met één herder. Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef, om het daarna weer terug te nemen. Niemand neemt het Mij af, Ik geef het uit eigen vrije wil. Daartoe immers heb Ik de macht, zowel om het te geven als om het terug te nemen. Dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb ontvangen."

Jezus zegt niet : "Ik ben een goede herder", maar wel : "Ik ben dé goede herder. En dé goede herder geeft zijn 'psychè' voor de schapen." 'Psychè' is een Grieks woord met een ruim betekenisveld. Het wordt ook wel vertaald met : "De goede herder zet lijf-en-ziel in voor de schapen." De goede herder zet heel zijn identiteit, heel zijn wezen, in voor de schapen. En het kan gebeuren dat deze inzet in extreme vorm leidt tot de dood, maar dat is zeker niet het ideaal.

En dé herder vraagt aan ons allemaal om "een" herder te zijn. Als Jezus nu zou leven, zou Hij waarschijnlijk een ander beeld gebruiken, want herders behoren bij ons niet meer tot het dagdagelijkse leven, zoals in zijn tijd. En omdat de herder de schapen 'kent', spreekt Hij ons allemaal persoonlijk aan : om een goede leraar te zijn, een goede dokter, een goede verpleegkundige, goede ouders, een goede arbeider, bediende of ondernemer. En daarbij is het inderdaad zo belangrijk om elkaar te 'kennen'. Een goede leraar kent zijn leerlingen, een goede dokter kent zijn patiënten, een goede verpleegkundige kent de mensen die aan hem zijn toevertrouwd, goede

ouders kennen hun kinderen, en goede arbeiders, bedienden en ondernemers kennen hun collega's en medewerkers. En 'kennen' is meer dan een naam kennen. 'Kennen' is weten wat je aan elkaar hebt, weten dat je op elkaar kan rekenen. Kennen is ook : weten wat elkaars sterke kanten zijn – en die erkennen en waarderen - , maar ook wat elkaars "zwakkere" kanten zijn – en die aanvaarden, er begrip voor opbrengen en elkaar hierin ondersteunen.

En dat kunnen we door te luisteren naar elkaars 'stem', de schapen naar de herder, en de herder naar de schapen. Want allemaal zijn we nu eens schaap, en dan weer herder. Nu eens hebben wij behoefte aan troost, hulp en liefde; en op andere momenten mogen we zelf bringers van troost, hulp en liefde zijn. En op die manier vormen we dan één 'kudde'. Bij dieren heet dat een kudde of een roedel. Bij mensen heet dat 'gemeenschap'. En dan kunnen we allemaal samen – allemaal, niet alleen de schapen uit onze eigen 'hof' -, zoals de herder met zijn schapen, op weg gaan, de weg van liefde, van breken en delen, van zorg voor elkaar. Want daartoe zijn we "geroepen", door Hem die is : dé Herder.

De oudste afbeeldingen van Jezus zijn niet – zoals men misschien zou denken – die van Jezus op het kruis, of de verzezen Jezus, maar Jezus als Goede Herder, met een schaapje op zijn rug. De Joodse traditie verbood afbeeldingen van God, en ook de eerste kerkvaders beklemtoonden dat het onmogelijk was om God af te beelden – in tegenstelling tot de heidense godsdiensten, waar godenbeelden in elke tempel voorkwamen. Daarom zijn de oudste afbeeldingen in de christelijke catacomben, op sarcofagen...vooral scènes uit het oude testament (bv. Daniël in de leeuwenkuil), of passages uit het nieuwe testament (bv. genezingen). Het beeld van de Goede Herder werd overgenomen uit de antieke kunst. Het verheerlijkte het idyllische, vredige landleven. Voor christenen was het een beeld van vrede en zorg voor elkaar.

Constant

Vieringen van de komende zondag: vijfde Paaszondag

BRUSSEGEM St. Annakapel

Dinsdag 30 april

Geen viering

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 28 april

Geen viering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 28 april

9.00u: Eucharistieviering

Lector: Yves Van der Putten

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zaterdag 27 april

Eerste Communieviering

Zondag 21 april

10.30 u.: Gebedsdienst

Lector: Lieve Heiremans

Misdienaars: Lirane, Eurielle en Noami

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 27 april

17.30u: Eucharistie (N)

Intentie: Jaarmis Mw José Van den Bossche

Zondag 28 april

11.00u: Eucharistie (F)

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 28 april

10.30 u. Eucharistieviering